

[Lone Dybkjær]

Vores udgangspunkt er med andre ord, at hvis der skal være et beløb, der skal tilfalde nogen her, bør det tilfalde boet, som jo i forvejen vil få en lang række ting at tage stilling til, når der er tale om et ægteskabslignende samliv, men netop ikke ægteskab, for så er situationen anderledes klar.

Vi er også tilhængere af, at der kan udbetales en børneydelse, idet vi dog ikke mener, den bør sendes via Overformynderiet, men gå til værgeren, for det vil være en unødigt administrationsomkostning og bureaukratisering at tage vejen over Overformynderiet. Om end vi udmærket kender den principelle tankegang, mener vi ikke, at det er nødvendigt med ATP; den bør gå direkte til værgeren.

Vi er også tilhængere af tankegangen om, at man vil håndhæve ligestillingen mellem mænd og kvinder. Vi er naturligvis fuldt opmærksom på den ravage, det vil vække i visse kredse, men det skal ikke forhindre os i at tilslutte os den tankegang, der ligger bag arbejdsministerens forslag.

Om indbetaling af bidrag under arbejdsløshed skriver arbejdsministeren, at en forudsætning for et forslag fra hans side vil være, at der er fuldstændig tilslutning hertil fra begge parter på arbejdsmarkedet, og det er naturligvis ikke forkert. Det er på den anden side næppe heller helt rigtigt, for kendsgerningen er mig bekendt, at i hvert fald LO og DA har tilsluttet sig forslaget og også er enige om en finansieringsmodel, hvorimod SALA mig bekendt ikke har tilsluttet sig forslaget. Det Radikale Venstre mener, der bør ske indbetaling under arbejdsløshed under den forudsætning, at LO og DA har tilsluttet sig både det og en finansieringsmodel, og det er i hvert fald vores oplevelse, at det vil være muligt at opnå enighed om det.

Vi mener også, at der skal ske indbetaling af bidrag under fravær, f.eks. ved sygdom og barsel. Vi mener, at vi i så høj grad som muligt skal lave paralleller mellem dagpengemodtagere og funktionærer, og er der tale om funktionærer, vil der ske indbetaling under sygdom og barsel. Jeg mener at kunne huske, at det drejer sig om 68 mio. kr., og jeg håber ikke, jeg behøver at minde arbejdsministeren om, at jeg naturligvis kender finanslovens betingelser, men under alle omstændigheder vil jeg sige, at vores prioritering her vil være, at der skaffes

penge, sådan at der også kan indbetales ATP under sygefravær.

Om det andet lovforslag, skattelovforslaget, vil jeg blot sige, at vi er enige i, at der skal være en engangsskat, og at 40 pct. er det rigtige, for det er det, der gælder for andre ordninger.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal blot for en ordens skyld, fordi jeg i første omgang ikke nåede at få det med, sige, at jeg naturligvis er enig med henholdsvis Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i, at vi skal finde nogle løsninger på at få indbetalt til ATP-ordningerne for arbejdsløse, syge og barslende; alt andet vil være urimeligt.

Jeg ved godt, at ministeren i forvejen ved, at det er vores synspunkt, men jeg ville ikke belaste med en anden omgang, hvis jeg kunne undgå det, så det være hermed sagt, og derved er der faktisk et flertal for, at vi arbejder aktivt videre på det, og jeg vil håbe, at vi kan få det inddraget så hurtigt som muligt og komme videre, i første omgang med dele af det, eftersom det selvfølgelig er et område, hvor arbejdsmarkedets parter skal snakke med.

Glønborg (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side glæder vi os over den familievenlige tænkning, som for alvor er slået igennem med disse ændringer af ATP-ordningen. Hidtil har det egentlig set ud, som om man alle steder regnede med, at en person selv brugte alle de penge, som personen tjente, for hvis vedkommende døde, kom det egentlig ikke andre ved, for personen havde jo selv brugt alle sine penge, og så var der selvfølgelig heller ikke brug for penge mere, når personen pludselig døde i en ung alder. Men sådan er virkelighedens verden ikke skruet sammen. De allerfleste steder vil en arbejdsindtægt komme flere end den pågældende person selv til gode og indgå i et familieskab.

Først og fremmest er der, hvis der i familien er børn under 18 år, brug for, at disse børn får en støtte, og derfor vil jeg meget gerne rette en varm tak til arbejdsministeren, fordi arbejdsministeren ikke alene har lyttet til røsterne fra arbejdsministerens eget parti, synspunktet kom frem i fru Pia Christmas-Møllers tale, men også fordi arbejdsministeren i denne sag har hørt, hvad vi fra Kristeligt Folkepartis side